

ρει ἐν στενῷ κύκλῳ καὶ ἐν περιωρισμένῃ τάξει, τοῦτο ὁ Μεισδονιὲ ἐποίει ἐν κλίμακι εὐγυτάτῃ. 'Αλλὰ μεθ' ὅποιας ἐπικελεῖας, μεθ' ὅποιας στιλδόπονος ἐν τῷ χρωματισμῷ! Οἱ πίνακες αὐτοῦ παρίστων σκινάς κοινάς, ἀλλ' οὐδὲν ἐνεῖχον τὸ κοινόν καὶ τετραμένον. 'Εγίνωσκε νὰ μεταδίη ποιητικὴν ζωὴν εἰς τὸ μᾶλλον καθημαζευμένον τῶν ἀντικειμένων.

'Ο θάνατος ἐπελθὼν δὲν ἐπέτρεψε νὰ θαυμάσωσι τὴν τέχνην αὐτοῦ καὶ ἐν μεγαλογραφίᾳ· διότι ή Γαλλικὴ κυβέρνησις, ἀποφασίσασα νὰ κοσμήσῃ τὸ ἑσωτερικὸν τοῦ Πανθέου, ἔλχεν ἀναθέσην εἰς διαφόρους ζωγράφους τὸ ἔργον, τμῆμα δὲ αὐτοῦ καὶ εἰς τὸν Μεισδονιὲ, δοτική πόλη εἶχε γράψει τὸ σχέδιον καὶ ἐπιδεῖξει αὐτὸ τῷ προέδρῳ τῆς δημοκρατίας καὶ δᾶλοις τῶν τὰ πρώτα φερομένων, οἵτε εὔρον σύτο ἀντάξιον τοῦ κλεινοῦ καλλιτέχνου.

Σήφης Λιάπης

'Ο Λιάπης τοῦ ὅποιου τὸ δνομα κατ' αὐτὰς φέρεται εἰς δλῶν τὰ στόματα, ἐγεννήθη εἰς τὸ χωρίον Νίμπρο τῶν Σφακίων· εἶνε δὲ τριάκονταύτης μόδις, ἔανθρός, μὲ μορφὴν ὀλίγον ἐπιμῆκι καὶ σοβαράν. Εἶναι συγγενής τοῦ Νέστορος τῆς Κρήτης Κωσταρού Ιωλούδακον. 'Ο Σήφης καταδιωκόμενος ὑπὸ τῆς ἑξουσίας καὶ τῶν ἀνδρῶν τῆς ἀντιπάλου οἰκογενείας τῶν Τζιριντάνων, ήναγκάσθη νὰ φύγῃ ἐκ Κρήτης, ἀφοῦ ἐθύσιασεν εἰς τὸν θεόν τῆς ἐκδικήσεως τινὰς τῶν ἀντιπάλων τούτων, καὶ ἐγκαταστάθεις εἰς Πειραιᾶ, ειργάζετο ησύχως διαφλεγόμενος δύμας πάντοτε ὑπὸ πατριωτισμοῦ.

Αἱ πέρωπιν ἐκραγεῖσαι ἐν τῇ πατρίδι του ἀνωμολίαι ἔφερον αὐτὸν εἰς Κρήτην, ὅπου ἐπὶ πολλοὺς μῆνας μετ' ἀπίστευτον τόλμης πολλά διέπραξε. Κατόπιν, ἐνεργείας τῆς Ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπέστρεψεν ἐνταῦθα. Πρὸ δύο μηνῶν περίπου, βλέπων δτὶ ἡ κατάστασις τῆς πατρίδος του δὲν ἐβελτιώθη, ἐπλευσε καὶ πάλιν εἰς Κρήτην καὶ ἥρχεις τὰς εὐτόλμους ἐπιθέσεις του, δοὺς τὸ σύνθημα ἀρματωλικοῦ πολέμου.

Ο 'Αρτανιὲν

Πιστεύομεν, δτὶ δλίγαι, δτὶ ἐλάχισται ὑπάρχουσιν εἰκόνες δυνάμεναι νὰ ἐλκύσωσι τοσοῦτον ἐνδιαφέρον, δσον ἡ εἰκὼν τοῦ περιφήμου σωματοφύλακος, τὸν δποίαν δημοσιεύσιεν σῆμερον. Εἶναι εἰκὼν ἀπόθεΐσα ἡ ἀναγλύφου τοῦ μνημείου τοῦ μεγάλου Δουμᾶ, ἐκτελεσθέντος ὑπὸ τοῦ Γουστανοῦ Δωρέ. Τοιουτορόπως ἡ εἰκὼν αὐτὴ φέρει ἀνάμνησιν τριῶν μεγάλων προσωπικοτήτων, δι' ἐκάστην τῶν δποίων θαυμασμὸς καὶ ἀγάπης ἐγείρεται ἐν τῇ ψυχῇ παντὸς ἀγαπῶντος τὴν εὑφύταν καὶ παντὸς θαυμάζοντος τὴν τέχνην. 'Ο Αρτανιὲν, τοῦ ὅποιου ἡ καρδία πάλλει ὡς καρδία ἥρωος καὶ ὡς νοῦς ἐργάζεται ὡς νοῦς διπλωμάτου, δ' Αρτανιὲν ὁ ὅποιος παλαίει νικηφόρος κατὰ τοῦ μεγάλου Ρισελιέ, δπως σώσῃ τὸν τμῆμα τῆς βασιλίσσης τῆς Γαλλίας, δ' Αρτανιὲν ὁ πτωχός, δ' ὑπερήφανος, δ' λε-

πτόκαρδος, δ φιλοσκώμμων, ἀλλ' ἀγαθὸς Γασκώνος παρίσταται ἐδῶ μὲ τὸ ξίφος γυμνόν, μὲ τὸ ὄλεμμα δξύ, πλήρης ζωῆς καὶ πλήρης πεποιθήσεως καθὼς ὅταν ἐξειθετο εἰς τοὺς κινδύνους δπως ἀνυψώδη τὸν τιμὴν τῶν σωματοφύλακων τοῦ βασιλέως ἐναντίον τῶν σωματοφύλακων τῶν καρδιναλίων, καὶ καθὼς ὅταν ἐπάλαι πρόδεις τὰς μηχανορραφίας τῆς μιλαίδης, τῆς ἀπίστου καὶ σατανικῆς συζύγου τοῦ ποιητικοῦ "Ἄθους τῆς ὅποιας ἡ γοπεία ὠπλίσει τὴν κατὰ τοῦ Βούκικα μ δολοφονικὴν χεῖρα τοῦ Φίλτωνος. Δὲν γνωρίζομεν ἀνάπτωμεθα, ἀλλὰ πάντες ἡγαπήσαμεν τὸν Ἀρτανιὲν δι' ιδίας τινὰς ἀγάπης, τρόπον τινὰς ὡς συμπατριώτην μας. Ἀρεσκόμεθα νὰ φανταζόμεθα τον Ἀρτανιὲν ως Ἀκαρνάνα. Ἀλλοθὲς δλα τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτοῦ καὶ τῶν φίλων του τὰ εύρισκομεν ἐν τῷ χαρακτῆρι τοῦ Ἀκαρνάνος. Τὴν υπεροψάνειαν συνδυαζομένην μετὰ τῆς πενίας, τὴν γενναιότητα μετὰ τῆς ἀγαθότητος, τὸ φιλοσκώμμον μετὰ τῆς ὑγιοῦς κρίσεως, ὅλην τὴν ἀνάμιξιν τῶν ποικίλων τούτων στοιχείων τὰ ὅποια ἀπιθανάτιαν τὸν ἥρωα τοῦ Δουμᾶ, ἀνειρίσκομεν πλήρης ἐν τῷ χαρακτῆρι τοῦ Ἀκαρνάνος, δ ὅποιος δύμως ἐννοεῖται κύριος οίδε πόσας γενεάς θα διέλθη μέχρις δτον ἀνακαλύψη τὸν Δουμᾶν αὐτοῦ. 'Ο Αρτανιὲν ὑπῆρξεν ἡ ψυχὴ τῶν τριῶν σωματοφύλακων, οἱ τρεῖς δὲ σωματοφύλακες ὑπῆρξαν τὸ τελειότερον δημιούργημα τῆς εὐφύτας τοῦ Ἀλεξανδροῦ Δουμᾶ. Ἐντεῦθεν καὶ τοῦ Ἀρτανιὲν δύναται τις ν' ἀποδώσῃ τὸ κυριώτερον στοιχεῖον τῆς δόξης τοῦ Δουμᾶ, τὴν δόποιαν δ' Ἀδοῦ δημιάδων πρὸ τοῦ μνημείου τοῦ Δουμᾶ λαμπρῶς παρέστησεν εἰπών: Τὸ μνημεῖον τούτο θὰ πτο εἰς χρυσὸν δλόκληρον ἐάν ἔστω καὶ δοδοὸν μόνον κατέβαλεν ἔκαστος τῶν θαυμαστῶν τοῦ συγγραφέως!

Καταρράκτης τοῦ Φελοῦ (Σενεγάλ)

'Ἐκ τοῦ συγγράμματος «ἡ Χώρα τῶν Νέγρων» τοῦ διασήμου περιηγητοῦ Α. Ραφθενέλ ἀποσπῶμεν τάδε:

'Ο καταρράκτης τοῦ Φελοῦ τὸν δποῖον διῆλθομεν, πίπτει ἀπὸ ὑψος 40 μέτρων, ἔχει δὲ πλάτος 450–500 μέτρων. Η πτῶσις αὐτοῦ γίνεται σχεδόν καθέτως. Ἐνιαχοῦ προεξέχουσιν δγκοι τινὲς διθινοὶ παριστῶντες χιλιάδας φαντασιώδῶν σχημάτων καὶ μορφῶν. 'Αλλα τοιαῦται μορφαὶ παρουσιάζονται τῷ θεατῇ γεγλυμέναι τρόπον τινὰς καὶ δξιας νὰ ἐπισύρωσι τὴν προσοχὴν αὐτοῦ, δὲ μὲν παρίστανται ως μητροπολιτικοὶ ναοί, δὲ δὲ ως Προμηθεῖς καὶ Λαοσκόντες καὶ δλλοτε δως ίπποι καὶ ἀνθρώποι. Τὰ θαυμάσια ταῦτα τῆς φύσεως φάσματα ἔδωκαν λαβὴν εἰς τοὺς Νέγρους εἰς δεισιδαιμονίας καὶ εἰς ἀπειρους μύθους.

ΝΕΩΤΕΡΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

'Απεβίλασεν ἐν Βιέννη ὁ ἵκ τῶν ἔξιχωτέρων ἀρχιτεκτόνων τῆς Εύρωπης Φρειδερίκος Σμίτ ἐν ἡλι-

κή 56 ἐτῶν. Μεταξὺ τῶν ἔργων τοῦ Σμίτ ἀναφέρονται ως σπουδαιότερα ἡ ἀνακαίνισις τοῦ 'Αγίου Στεφάνου, τῆς μητροπόλεως τῆς Βιέννης, ἡ ἐπιτυχία τοῦ ὅποιου ἔδωκεν εἰς τὸν Σμίτ τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ 'ἀρχιτέκτονος τῶν μητροπόλεων, τὸ νέον δημαρχεῖον τῆς Βιέννης καὶ ἀλλο τι μέγαρον ἀνεγερθὲν διαταγῇ τοῦ ἀυτοκράτορος ἐπὶ τῶν ἔρειπων τοῦ καλέντης θεάτρου τὸ 1882. Κατὰ συνέπειαν τῆς ἐν τῇ τελευταῖο τούτῳ ἔργῳ ἐπιτυχίας ὁ Σμίτ ὀνυφώθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ βαρόνου. 'Ο Σμίτ ἡγάπα τὸν γοτθίκον ρυθμόν, εἰς τὸν δποῖον δμως ἐπέφερε πολλὰς τροποποιήσεις ἐπὶ τῆς ίδιας αὐτοῦ ἐμπνεύσεως.

— "Ἐν τινὶ μικρῷ πόλει τῆς Γαλλίας παρὰ τὰ Πυρηναῖα, καλούμενη Μάρτ-Τολοζάν, ἀνεκαλύφθησαν ἐσχάτως πολλὰ λείψανα καλῆς ἀρχαίας τέχνης. Μεταξὺ αὐτῶν διακρίνονται σχαλμα τῆς Ἀθηνᾶς, δυστυχῶς ἀπέφαλον, καὶ κορμὸς Ἡρακλέους καταβάλλοντος τὸν Ἐρυμάνθειον κάπρον. Κατὰ τὴν αὐτὴν θέσην πρὸ ἐτῶν, γενομένων πάλιν ἀνασκαφῶν, εἴχον ἀνακαλύφθη μεταξὺ δλλων καὶ μ' λαμπρὰ κεφαλὴν Ἄριάδνης καὶ προτομή τις τοῦ Αύγουστου. Τὰ ἔργα ταῦτα κατά τινα κριτικόν, ἀποδεικνύουσιν, δτι κατὰ τὰ μέρη ἔκεινα περὶ τὸν Γ' μετὰ Χ. αἰδῶν εἰχεν ἀναπτυγῆσεις ἡ σπουδαίως ἡ γλυπτική τέχνη.

— Νέον ἔργον τοῦ νορβηγοῦ δραματικοῦ συγγραφέως "Ιμπερερ μετεφράσθη εἰς τὴν ἀγγλικήν. Τὸ νέον

ἔργον καλούμενον "«Ἐδδα Γάλλερ» πρόσκειται νὰ παρασταθῇ ἐν Λονδονῷ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου τοῦ διευθυνόμενου δὲ τῆς διασήμου ήθοποιοῦ κυρίας Λάγκτρου. Τὸ ἔργον τούτο διακρίνεται δια τὴν βαθείαν πρὸ έτην πρὸ τοῦ οίκτρας θέσεως, ἐν ἥ, κατὰ τὸν χρόνον ήμῶν, δ.ατελεὶ δη γυνή.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

'Ο 'Ερμῆς τοῦ Πραξιτέλους ως παιδαγωγὸς ὑπὸ 'Αλ Φιλαδέλφεως. — Τὸ ἔργον τούτο δύναται τις νὰ θεωρήσῃ κατὰ τε τὸν τίτλον αὐτοῦ, ως παιδαγωγικόν, ἀν καὶ καθ' ίμᾶς ἐπὶ τῆς ἔννοίας τῶν ἐν αὐτῷ ιδεῶν ἀποτελεῖ μᾶλλον βαθεῖαν ψυχολογικὴν μελέτην τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. 'Αλλὰ βεβαίως ἀπροσδόκητον πλάνην θὰ ἔδοκιμαζον, δστις θὰ ἐπερίμενε να εῦρῃ ἐν αὐτῷ ὁμοιότητά τινα πρὸς τὰ συγγράμματα τῶν σοφῶν παιδαγωγῶν μας ἢ τῶν σοφῶν φιλολόγων μας. Θὰ ἔδοκιμαζε τὸ αἰσθημα τοῦ φοδουμένου μήπως ἐναγκαλισθῆ λιπόσαρκον καὶ ρικήν γραταν ἐν φ πράγματι κλείσται εἰς τὰς ἀπαλὰς ἀγκάλις δροσερές παρθένου. 'Αληθῶς τὸ σύγγραμμα τοῦτο περικλεῖται τόσας ἀκτίνας, δσαι θὰ ἥρκουν, δπως φωτίσουν καὶ λαμπρώνουν πολλὰς κεφαλὰς σοφῶν, ἐν αἷς ἐρημία καὶ σκότος βασιλεύει. Ο συγγραφέως μετὰ δριμύτητος ἐκφράζεται κατὰ τῶν διασκαλείων μας. Αἱ ὀλίγαι λέξεις, δσας ἔργαφουμενά μάνωτέρων, δεκινύουσι τραννούς, δτι συμμερέζομενα καθόλου τὸ αἰσθημά των. 'Αληθῶς ἂν δὲν καταστραφῇ ή λεγομένη φιλοσοφική σχολὴ μας, δὲν θὰ ἥναι δυνατόν νὰ δημιουργήσωμεν θνον. 'Ο παιδαγωγὸς πρέπει να ἡ φιλόσοφος. 'Αλλὰ φιλόσοφος ἄνευ κρίσεως καὶ ἄνευ ιδεῶν είναι ξηρότεραι ἀχύρων καὶ ἀγονώτεραι λιτόθων, είναι τι τέρας ἄγνωστον εἰς τὴν ιστορίαν τῆς οἰκουμένης, ἔκτος τῆς ιστορίας τῶν φρενοκομείων. Καὶ ἐν τούτοις παρ' ήμιν τούτῳ γίνεται. 'Οσαι κεφαλαὶ εἰναι ξηρότεραι ἀχύρων καὶ ἀγονώτεραι λιτόθων, αὐταὶ αἱ κεφαλαὶ (έκτος σπανιωτάτων καὶ λαμπρῶν ἔξαιρεσεων) αὐταὶ αἱ κεφαλαὶ λαμβάνουσι διπλωματικούς καὶ εἰς αὐτὰς τὰς κεφαλαὶς ἐμπιστεύεται. Η Πολιτεία τὸ ἔργον τῆς διαπλάσεως τοῦ θνον μας. 'Εντεῦθεν δὲν πρέπει ν' ἀπορρίψειν, ἀν τὸ θνον πολλάκις ἐκφράζει γνώμας παράφρωνας καὶ ἀν ἔχεις τὸν μ πούσον λα καὶ δὲν ήξεύρει ποσού εύπεισται.

Ο ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΗΣ ΤΟΥ ΦΕΛΟΥ

Εἰς τὴν ἀπόγνωσιν ὅμως, εἰς τὴν ὅποιαν κατήντησε τὸ ἔθνος μας, δὲν συνετέλεσε μόνον ἡ Ἑλλεψίς καὶ θῶν παιδαγωγικῶν ἀρχῶν ἐκ μέρους τῶν φιλοσόφων μας. Τό ἔθνος διαφθείρεται καὶ ὑπὸ τοῦ πλήθους ἐκείνου τῶν ἀνοήτων ἡ διερθαρμένων, ὅσοι, κακῇ τοῦ ἔθνους μοίρᾳ, ἔχοντες χρήματα, μεταβάνουσιν εἰς Εὐρώπην διὰ νὰ σπουδάσουν δῆθεν καὶ δὲν μεταφέρουν ἐκεῖθεν ἢ ὅτι ἀνόητον καὶ κακόθεος ἡ μωρία καὶ διαφθορά των τούς ἔκαμε ν' ἀντιληφθῶσιν.

Ἐννοεῖται δὲτοι πάρχουσι καὶ ἐνταῦθα ἔξαιρεσις, καὶ δὲν ἥμεται ἡμεῖς ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι θ' ἀρνηθῶμεν τοῦτο, καὶ αὐτὸς δὲ ὁ κ. Φιλαδέλφεus εἶναι ἡ ἀριστη τῆς ἔξαιρεσεως ταύτης εὐτυχῶς ἀπόδειξις. 'Αλλ' ὀλίγιστοι εἴναι οὗτοι.

Οἱ πλειστοι δύνανται νὰ θεωρηθῶσι λυμεδενες τῆς ἔθνικῆς μας παρέχεις, διάτι ἔρχονται ἔξι Εὐρώπης πλήρεις μὲν ἀγάπτες καὶ ἀληγίστους θαυμασμοῦ πρὸς διὰ δύνατον ἡ πρὸς διὰ τὸ ἐν γένει ἐκδράζει ἡ εὐρωπαϊκὴ διαφθορά, πλήρεις δὲ περιφρονήσεως καὶ ὄρθρεως πρὸς διὰ τὸ ἔθνικον. 'Ως καὶ αὐτὴν τὴν θείαν γάριν, τὴν διαύγειαν τοῦ ἐλληνικοῦ πνεύματος, ἀπειλοῦν οἱ λυμεδενες νὰ κατασπάραξιν. 'Τύπρος πολλοὶ οἱ ὅποιοι πρὶν μεταδοῦν εἰς Γερμανίαν ἡσαν λαμπρὰ πνεύματα, τώρα κατέστησαν ἀκατανόητοι, ἀλλοι δὲ ἐπιτηδεύονται καὶ μίμησιν τὸ ἀκατανόητον, νομίζοντες τοῦτο σοφίαν. 'Αλλ' ὁ γαλανὸς ἥματος οὐράνος καὶ ἡ γαλανὴ θάλασσα καὶ ὁ χαρτείς καὶ ἱλαρὸς δρίζων διαμαρτύρονται διὰ τὴν παρὰ φύσιν ταύτην κατὰ τοῦ ἐλληνικοῦ πνεύματος ἐπίθεσιν. 'Ο κ. Φιλαδέλφεus ζητεῖ νὰ ἀνακρόψῃ τὴν ἀνοσίαν ταύτην ἐπίθεσιν, ἀλλὰ πρέπει τὸ ἔργον του νὰ μελετηθῇ, νὰ μελετηθῇ γενικῶς καὶ παρὰ πάντων, διὰ νὰ δημιουργήσῃ. 'Εάν εἴχον τὴν ἔξουσίαν Τυπουργοῦ τῆς Παιδείας, θὰ ἔπαινον δῆλους τοὺς δασκάλους, δησοι ἐντός δεκαπέντες ἡμερῶν δὲν θὰ τὸ ἐμάνθανον ἐκ στήθους δόλοληρον. 'Αλλὰ θὰ τοὺς ἔπαινον δῆλους, διάτι καὶ δησοι θὰ τὸ ἐμάνθανον, δὲν θὰ τὸ ἥσθάνοντο. Τοισῦτον πολύτιμον σύγγραμμα πρέπει νὰ καταστῇ βάσις παιδαγωγικῆς μορφώσεως τοῦ ἔθνους. 'Εν τῷ συγγράμματι τούτῳ τὸ ἔθνος διαβλέπει τὸν χαρακτήρα του καὶ ζητεῖ τὰ δικαιωμάτα του. 'Οσοι πονοῦν διὰ τὴν ἔθνικὴν ἐκφύλισιν, ἡ ὅποια καθ' ἔκάστην προσέργεται, ἀς τὸ μελετῆσουν, ἀς ἐμπνευσθοῦν καὶ ἀς ἐργασθοῦν πρὸς σωτηρίαν τοῦ ἀπειλούμενου ἐλληνικοῦ πνεύματος καὶ ἐλληνικοῦ χαρακτήρος.

A.

ΒΥΤΡΑΠΕΔΑ

Μεταξὺ φύλων:

— Φίλε μου.. Κατέστησα μίαν γυναίκα εύτυχη...

Δὲν μὲν συγχαίρεσαι;

— Πάει! ἐπῆρες σύζυγον;

— "Οχι δά! " Ήθελαν νὰ μοι δώσουν.. καὶ τίνη ήρωνθην...

τοτε

'Εν τῷ σχολείῳ:

— Ο διδάστας: — Τὸ ἐπίθετον καὶ τὸ ἐπίρρημα δὲν συμφωνοῦν ποτὲ μαζῆ.

— Ο μαθητής: — Εκατάλαβα. Εἶναι καθὼς ὁ μπαπᾶς μὲ τὴν μαρμάρην.

ΣΤΙΓΜΑΙ ΤΕΡΨΕΩΣ

ΑΙΝΙΓΜΑ

14

Βίμαι: ἔχανουστο μικρὸν νησί ποῦ 'χω γὰρ ἀθάνατη στολὴ τῆς δόξης τὸ στεφάνι.

"Αν ὅμως τις ἔκβαλῃ τὴν κεφαλὴν μου, εἰς τὴν στιγμὴν Εἴς σύνδεσμος προσβάλλει.

ΠΡΟΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΙΝ

15

H^o-w.-e.v.-o.t.10.-ρ.μ.-

ΔΟΓΟΓΡΙΦΟΣ

16

Εἰ Φλεῖαν σὺ μερ ὃν Πεθώ εδ ἀν δεῖδ' ὅν.

Αραβικὸς: "Ιππος"

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 2.

Μαζεύει

A. B. G. D. E. Z. H. Θ.	
8.	8.
7.	7.
6.	6.
5.	5.
4.	4.
3.	3.
2.	2.
1.	1.
A. B. G. D. E. Z. H. Θ.	

Λευκά

Τὰ λευκὰ ἀρχίζουν καὶ κλείουν τὴν «dama» καὶ μίαν ἀπλήγη τὴν μάύρων εἰς 3 κυνήσεις.

*Επειτα: Λεπτός Μπ—Βερδίανσα

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Α. Μ. Πειραιᾶ. — "Εχετε ἀδίκον" φροντίσατε εἰς τὸ ταχυδρομεῖον διὰ τὴν ἀπώλειαν των. 'Εν τούτοις ἐπέμψαμεν τὰ ζητηθέντα.—Λ. Δ. Σύρον. —Ελληφθή ἡ ἀ. ἔξαμ. συνδρ. ἀναμένομεν καὶ τὴν 6'.—Κ. Σ. Πάτρας. Συνδρομή σας ἐλήφθη. —G.P.

Odessa. Οἱ στίχοι δὲν θὰ δημοσιευθῶσι, διὰ τὰ λοιπὰ ἀπηγγήσαμεν.—Δ. Τ. Βόνιτσαν. Καζαρίας Α. ἀπεστάλη — Ε. Β. Σύρον. Ελήφθησαν.—Δύο Λογίοις. 'Ενταῦθα, Σάξ εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς προτάσεις σας καὶ διὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ «Α. Μουσείου» ἡ εὐγενής καὶ πρόθυμος συνεργασία πλείστων δῶσων διακεριμένων λογίων μᾶς ἀρκεῖ. Τοὺς λειποτακτήσαντας, πλὴν ἑνὸς, δὲν εἴχομεν οὐδέποτε τακτικοὺς συνεργάτας. — Ν. Σ. Πάτρας. Συνδρ. ἐλήφθη.—Ε. Β. Σύρον. 'Απηγγήσαμεν.—Π. Α. Ζάκυνθον. 'Ομοίως. — Σ. Π. Γ. Rostoff Don. Τὰ γραφόμενά σας θὰ ἔκτελεσθῶσιν, ἀναμένομεν τὰς ἐνεργείας σας. — T.S. Sevastopol. 'Ενεγράψητε καὶ ἀπεστάλησαν.

ΙΔΡΥΣΙΣ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΛΕΙ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

Ο γνωστὸς τῶν Μουσῶν θεράπων καὶ τῶν γραμμάτων κρατερὸς ἀγωνιστὴς κ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΑΜΑΡΣΤΙΔΗΣ, πρών γυμνασιάρχης καὶ διευθυντὴς τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Διδασκαλείου, νῦν δὲ δημοσιογράφος ἐν Κωνσταντινούπολει, τιμῶν τὸ «Αττικὸν Μουσεῖον», τοῦ ὅποιου διατελεῖ καὶ συνεργάτης τολύτιμος, εὐηρεστήθη νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀντιπροσωπείαν αὐτοῦ καθ' ὀλην τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Ανατολικὴν Ρωμυλίαν.

Ο κ. Σαμαρτσίδης ιδρύει πρὸς τοῦτο ίδιον Γραφεῖον τοῦ «Αττικοῦ Μουσείου» ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ «Νεολόγου» (Πέραν, ὁδὸς Κιουτσούκ-Χενδέκ, ἀριθ. 29 καὶ 31) πρὸς τὸ ὅποιον δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται πάντες οἱ ἐν ταῖς ἀνωτέρω χώραις κατοικοῦντες πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν.

ΕΝ ΒΟΥΓΛΑΡΙΑ

τὴν γενικὴν ἀντιπροσωπείαν τοῦ «Αττικοῦ Μουσείου» καθ' ὀλην τὸ κράτος ἀνέλαβεν ὁ γνωστὸς λόγιος καὶ διερμηνεὺς τοῦ «Ελληνικοῦ Προξενείου Φιλιπποπούλεως κ.

ΔΑΜΠΡΟΣ ΕΝΥΑΔΗΣ

πρὸς δὲν δέον νὰ ἀπευθύνωνται πᾶσαι αἱ αἰτήσεις.

Γνωρίζουμεν δὲ τοῖς κ. κ. συνδρομηταῖς ημῶν δτι αἱ ἀποδείξεις αἱ φέρουσαι τὴν ὑπογραφὴν καὶ σφραγίδα τῆς διευθύνσεως νὰ μὴ πληρωθῶσιν, ως δκυροι, εἰμὴ μόνονοι αἱ ὑπὸ τοῦ κ. Δ. 'Ενυάδην ἐκδιδόμεναι καὶ φέρουσαι τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ.